Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Ciprian Valah
Dosarul nr. 2r-345/26
(2-25164484-02-2r-18022026)

D E C I Z I E

23 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Nicolae Iurceac,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025, prin care s-a admis cererea privind asigurarea acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Bazi către Nicolae Iurceac privind încasarea datoriei, -

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 25 noiembrie 2025 avocatul Andrei Bazatin, în interesele Tatianei Bazi s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către Nicolae Iurceac privind încasarea datoriei Alexandru Putregai, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat cu privire la încasarea sumelor.

Suplimentar la cererea de chemare în judecată reprezentantul reclamateil a formulat și o cerere cu privire la asigurarea acțiunii, astfel solicitând aplicarea sechestrului asupra bunurilor, inclusiv și pe conturile bancare, care aparțin cu drept de proprietate pârâtului Nicolae Iurceac în limita valorii acțiunii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025, s-a admis cererea privind asigurarea acțiunii. S-a aplicat sechestrul pe bunurile mobile/imobile și mijloacele bănești din conturile bancare ale pârâtului Nicolae Iurceac, în limita valorii acțiunii în mărime de 298 176,47 lei (echivalentul sumei de 15038 euro) și a taxei de stat 9495,26 lei.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 5 februarie 2026 Nicolae Iurceac a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei decizii, prin care să fie respinsă cererea de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, partea recurentă a indicat că instanța de judecată nu a evidențiat careva temeiuri concrete care să justifice scopul aplicării măsurilor de asigurare și nu a argumentat în ce mod neaplicarea sechestrului ar putea crea dificultăți în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești sau ar face imposibilă executarea acesteia.

De asemenea, se susține că judecătorul nu a justificat necesitatea admiterii cererii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale pârâtului, limitându-se la o referire formală la dispozițiile art. 174–175 CPC.

A opiniat, că la emiterea încheierii instanța nu ar fi analizat în mod obiectiv toate circumstanțele cauzei și consecințele ce ar putea surveni ca urmare a aplicării acestei măsuri de asigurare. Or, depășirea scopului asigurării acțiunii echivalează cu o ingerință nejustificată în drepturile părții adverse, în condițiile în care executarea unei eventuale hotărâri nu este pusă în pericol.

Totodată, se invocă faptul că instanța nu a ținut cont de prejudiciul iminent ce ar putea fi cauzat prin aplicarea sechestrului și nu a justificat scopul concret al măsurii dispuse.

Astfel, recurentul consideră că nu este justificat scopul asigurării acțiunii, iar măsurile dispuse prin încheierea contestată încalcă dreptul de proprietate al pârâtului.

A consemnat, că instanța de fond nu a indicat nici o circumstanță care să demonstreze că neaplicarea sechestrului ar putea conduce la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, iar afirmațiile acesteia au un caracter general și abstract.

Mai mult, încheierea de aplicare a sechestrului nu conține o motivare efectivă, din care să rezulte rațiunile admiterii cererii, ceea ce denotă o aplicare eronată a normelor de drept și conferă actului judecătoresc un caracter nemotivat, aspect inadmisibil într-un stat de drept.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum a fost indicat anterior, încheierea recurată, a fost emisă la 28 noiembrie 2025, iar recursul a fost depus la data de 5 februarie 2026. Cu toate acestea, Colegiul atestă recursul ca fiind declarat în termen, deoarece la dosar lipsește un înscris sau alte probe, care să indice data comunicării actului judecătoresc atacat părții interesate, iar potrivit celor invocate de partea recurentă, actul judecătoresc i-a fost comunicat la data de 23 ianuarie 2026. Corespunzător, deoarece la dosar lipsesc date privind comunicarea încheierii judecătorești atacate la o altă dată decât cea comunicată de recurent, Completul judiciar atestă că recursul a fost declarat în termen de 15 zile din data comunicării încheierii atacate.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate

sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că prin acțiunea înaintată către pîrîtul Nicolae Iurceac, reclamanta Tatiana Bazi a solicitat încasarea datoriei în sumă de 10 000 Euro și dobînzii de întîrziere în mărime de 5038 Euro.

Prin cererea de asigurare a acțiunii reclamanta Tatiana Bazi a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor și imobile inclusiv și pe mijloacele bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului Nicolae Iurceac în limita valorii acțiunii.

Colegiul civil reține că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea reclamantei privind aplicarea măsurilor asiguratorii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv mijloacele bănești care aparțin cu drept de proprietate lui Nicolae Iurceac în limita valorii acțiunii în sumă de 298176,47 lei(echivalentul sumei de 15038 Euro) și a taxei de stat în sumă de 9495,26 lei or, oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare se confirmă prin existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, manifestat prin valoarea considerabilă a pretențiilor înaintate, situația financiară incertă a pârâtului, lipsa unor garanții reale privind executarea benevolă a obligațiilor pretinse, precum și riscul obiectiv de înstrăinare sau diminuare a patrimoniului acestuia pe durata examinării cauzei, circumstanțe care, în ansamblul lor, justifică necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel, la caz, măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtei sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate.

Prin urmare, Colegiul nu va accepta motivele invocate de recurentul Nicolae Iurceac, cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prima instanță nu a acționat arbitrar, ci având la bază prevederile legale, a instituit o măsură provizorie, de limitare temporară în limita valorii acțiunii, urmărind asigurarea executării eventualei hotărâri judecătorești.

Este de menţionat că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

În cumulul celor expuse, Colegiul reține că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Colegiul civil respinge ca neîntemeiate argumentele invocate de recurent, potrivit cărora instanța de fond nu ar fi motivat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare și nu ar fi indicat riscurile ce justifică instituirea sechestrului.Or, din conținutul încheierii contestate rezultă că instanța de fond a avut în vedere scopul măsurilor de asigurare a acțiunii, și anume prevenirea imposibilității sau dificultății executării unei eventuale hotărâri judecătorești, totodată apreciind în mod corect existența unui risc real, determinat de valoarea considerabilă a pretențiilor și de lipsa unor garanții privind executarea benevolă a obligațiilor de către pârât.

Nu poate fi reținută nici susținerea recurentului referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, întrucât măsurile de asigurare au un caracter provizoriu și nu aduc atingere substanței dreptului, fiind instituite exclusiv în limita valorii acțiunii și în scopul protejării drepturilor reclamantei. Argumentele privind lipsa prejudiciului iminent și caracterul

pretins arbitrar al soluției nu pot fi reținute, or analiza oportunității aplicării măsurilor asigurătorii ține de aprecierea instanței, în baza probelor administrate și a circumstanțelor cauzei, iar în speță această apreciere a fost realizată în mod rezonabil și proporțional.

Prin urmare, criticile recurentului reprezintă, în esență, o simplă nemulțumire față de soluția adoptată de instanța de fond, fără a evidenția încălcări reale ale normelor de drept material sau procesual.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea depusă de reclamanta Tatiana Bazi cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În consecință, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de Nicolae Iurceac.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Bazi către Nicolae Iurceac privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Constantin Roșca